

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก จึงเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 8 และมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในคราวประชุมครั้งที่ 6 /2552 เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2552 จึงออกประกาศไว้ดังนี้

1. ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552”

2. ให้ใช้ประกาศนี้สำหรับการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้บัณฑิต มีคุณภาพตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา และให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือ ปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิต ที่มีคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา

4. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย

4.1 ระดับคุณวุฒิ ได้แก่

ระดับที่ 1 อนุปริญญา (3 ปี)

ระดับที่ 2 ปริญญาตรี

ระดับที่ 3 ประกาศนียบัตรบัณฑิต

ระดับที่ 4 ปริญญาโท

ระดับที่ 5 ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ระดับที่ 6 ปริญาเอก

4.2 คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ

- (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- (2) ด้านความรู้
- (3) ด้านทักษะทางปัญญา
- (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศสำหรับสาขา/สาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย โดยมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิและลักษณะของหลักสูตรอย่างน้อยต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ในแนวทางการปฏิบัติ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

4.3 ชื่อปริญญา จำนวนหน่วยกิต ระยะเวลาในการศึกษา และการเทียบโอน ผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

5. ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษานำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ไปพัฒนามาตรฐานคุณวุฒิสภา/ สาขาวิชาต่าง ๆ ของแต่ละระดับคุณวุฒิ เพื่อสถาบันอุดมศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตในสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒิเดียวกันมีมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติ และระดับสากล

6. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิตามระดับคุณวุฒิของแต่ละสาขา/สาขาวิชา โดยจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินการของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร โดยมีหัวข้ออย่างน้อยตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และดำเนินการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดและการประเมินผลเพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามข้อ 4.2

7. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร โดยมีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และเกณฑ์การประเมินตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิตามระดับคุณวุฒิของสาขา /สาขาวิชานั้น ๆ

8. ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี

9. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่หลักสูตรที่ดำเนินการได้มาตรฐานตามประกาศนี้ต่อสาธารณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

10. ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาหลักสูตรที่จะรับนักศึกษาใหม่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไปตามประกาศนี้ สำหรับหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่แล้วต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับประกาศนี้ภายในปีการศึกษา 2555

11. ให้คณะกรรมการการอุดมศึกษากำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้อการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และมาตรฐานตามเจตนารมณ์ของประกาศนี้

12. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด(ประกาศ ณ วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 โดยนายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

2. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่อง **แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552**

เพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และมติคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2552 จึงออกประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ไว้ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะเสนอมาตรฐานคุณวุฒิของแต่ละระดับและสาขา/สาขาวิชาซึ่งครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ตามแบบ มคอ.1 ท้ายประกาศนี้ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา /ปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรต่อไป

2. ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการพัฒนา /ปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้สองวิธี ดังนี้

2.1 ใช้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิสภา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒินั้น เป็นแนวทางในการพัฒนา /ปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร

2.2 ใช้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นแนวทางในการพัฒนา /ปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรกรณีที่กระทรวงศึกษาธิการยังมิได้ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสภา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒินั้น

3. ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร รายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ให้ชัดเจน โดยครอบคลุมหัวข้อต่างๆ ตามแบบ มคอ.2 มคอ.3 และ มคอ.4 ท้ายประกาศนี้

4. ให้สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดระบบและกลไกของการจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร และต้องอนุมัติหลักสูตรซึ่งได้จัดทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์แล้วก่อนเปิดสอน

5. ให้สถาบันอุดมศึกษาเสนอหลักสูตรซึ่งสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติให้เปิดสอนแล้วให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน 30 วันนับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติ

6. ให้สถาบันอุดมศึกษาบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดในมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชานั้นๆ หรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กรณีที่กระทรวงศึกษาธิการยังมิได้ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒินั้นๆ และชำระไว้ซึ่งคุณภาพมาตรฐานดังกล่าว โดยดำเนินการ ดังนี้

6.1 พัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ วิธีการสอน และวิธีการวัดผลอย่างต่อเนื่อง

6.2 จัดสรรทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยให้เพียงพออย่างมีคุณภาพ รวมทั้งอาจประสานกับสถาบันอุดมศึกษาและ/หรือหน่วยงานอื่นเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

6.3 จัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ครอบคลุมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในทุกๆ ด้าน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรนั้นๆ

6.4 จัดให้มีการรายงานผลการจัดการศึกษาเป็นรายวิชา ประสพการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ทุกภาคการศึกษา และเป็นรายหลักสูตรทุกปีการศึกษา โดยมีหัวข้อตามแบบ มคอ.5มคอ.6 และ มคอ.7 ตามลำดับที่แนบท้ายประกาศนี้

6.5 ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลการจัดการศึกษาต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาทุกปีการศึกษา

6.6 ประเมินหลักสูตรเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกๆ 5 ปี

7. ให้สถาบันอุดมศึกษาประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร โดยดำเนินการดังนี้

7.1 กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

7.2 ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตามระบบประกันคุณภาพภายในของหลักสูตร

7.3 รายงานผลการดำเนินการต่อสภาสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษา และสาธารณะ

7.4 นำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ และทันสมัยอยู่เสมอ

8. ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่หลักสูตรใหม่/ปรับปรุงที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้เปิดสอนไปแล้วอย่างน้อยครั้งระยะเวลาของหลักสูตรตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

8.1 เป็นหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษา ก่อนเปิดสอน และได้แจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบภายใน 30 วันนับแต่สภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตรนั้น

8.2 ผลการประเมินคุณภาพภายในตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายในจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยระดับดีขึ้นไปต่อเนื่องกัน 2 ปีนับตั้งแต่เปิดสอนหลักสูตรที่ได้พัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่หลักสูตรใดที่มีมาตรฐานคุณวุฒิสภา/สาขาวิชาได้กำหนดตัวบ่งชี้และ/หรือเกณฑ์การประเมินเพิ่มเติม ผลการประเมินคุณภาพจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรฐานคุณวุฒิสภา/สาขาวิชานั้น ๆ กำหนด จึงจะได้รับการเผยแพร่ กรณีหลักสูตรใดมีครั้งระยะเวลาของหลักสูตร 1 ปี หรือน้อยกว่าให้พิจารณาผลการประเมินคุณภาพภายในของปีแรกที่เปิดสอนด้วยหลักเกณฑ์เดียวกัน

8.3 หลักสูตรใดที่ไม่ได้รับการเผยแพร่ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการปรับปรุงตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะกำหนดจากผลการประเมินต่อไป

8.4 กรณีหลักสูตรใดได้รับการเผยแพร่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำกับดูแลให้มีการรักษาคุณภาพให้มีมาตรฐานอยู่เสมอ โดยผลการประเมินคุณภาพภายในต้องมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีขึ้นไป หรือเป็นไปตามที่มาตรฐานคุณวุฒิสภา/สาขาวิชานั้นกำหนดทุกปีหลังจากได้รับการเผยแพร่ หากต่อมาปรากฏว่าผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาใดไม่เป็นไปตามที่กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อพิจารณาถอนการเผยแพร่หลักสูตรนั้น จนกว่าสถาบันอุดมศึกษานั้นจะได้มีการปรับปรุงตามเงื่อนไขของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

9. คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะติดตามการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติอย่างต่อเนื่อง กรณีที่พบว่าไม่เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด ให้มีการปรับปรุงตามเงื่อนไขของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

10. ขั้นตอนการดำเนินการและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องปรากฏในเอกสารกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางการปฏิบัติที่แนบท้ายประกาศนี้ (ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 โดยศาสตราจารย์วิจารณ์ พานิช ประธานกรรมการคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

3. มาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับปริญญาตรีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

นักศึกษาระดับปริญญาตรีควรมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ดังนี้ (วิจารณ์, 2552)

3.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

สามารถจัดการปัญหาทางด้านจริยธรรมและวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจทางค่านิยมด้วยวิถีทางที่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้อย่างสอดคล้องกับค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ แสดงออกถึงพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยมและการจัดลำดับความสำคัญ แสดงออกถึงความซื่อสัตย์สุจริตอย่างสม่ำเสมอ และบูรณาการ

ได้อย่างสมดุลเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์ส่วนบุคคลและวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เป็นอย่างที่ดีต่อผู้อื่น มีภาวะผู้นำในการทำงาน ในกลุ่มต่าง ๆ ในครอบครัว และชุมชน

3.2 ด้านความรู้

มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ รู้หลักและทฤษฎีที่สัมพันธ์กัน ตระหนักในองค์ความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้ที่เรียนในหลักสูตรวิชาชีพมีความคุ้นเคยกับพัฒนาการล่าสุดในระดับแนวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชาที่ศึกษา รวมทั้งตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ในหลักสูตรที่เตรียมนักศึกษาเพื่อปฏิบัติงานวิชาชีพ นักศึกษาจะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ เทคนิค ข้อบังคับ รวมถึงวิธีการปรับปรุงให้ทันตามกาลเวลาเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3.3 ด้านทักษะทางปัญญา

มีความสามารถในการทำวิจัย เข้าใจและสามารถประเมินข้อมูล ค้นหาแนวคิดและหลักฐานใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูลที่กว้างขวาง และประยุกต์ข้อสรุปเพื่อแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งที่แตกต่างกันได้โดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากภายนอก สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนวทางใหม่ในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงองค์ความรู้ทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประสบการณ์ภาคปฏิบัติและผลกระทบที่ตามมาจากการตัดสินใจ สามารถประยุกต์ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้เหล่านี้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เรียนสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้กระบวนการปฏิบัติงานที่ทำอยู่เป็นประจำได้อย่างเหมาะสม และแยกแยะสถานการณ์ที่ต้องการการแก้ไขปัญหาด้วยนวัตกรรมใหม่ ๆ พร้อมกับนำเอาความรู้ความเข้าใจในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้เพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์เช่นนั้น

3.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่ม ได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะในฐานะผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มที่มีสถานการณ์ไม่ชัดเจน และต้องการนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการดำเนินการ แสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาที่ต้องการความสนใจและกล่าวถึงปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้งวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

3.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เมื่อศึกษาปัญหาและข้อโต้แย้งแล้ว สามารถระบุเทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมายและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมเป็นประจำในการเก็บรวบรวมข้อมูล แปลความหมาย และสื่อสารข้อมูลข่าวสารและความคิด

3.6 ด้านทักษะพิสัย

สำหรับสาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

4. หลักสูตรของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาของรัฐ ที่มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนและพัฒนาประชาชน ด้านคหกรรมศาสตร์ มาเป็นระยะเวลา มานานกว่า 74 ปี ปัจจุบันเปิดทำการสอนในระดับปริญญาโท 1 หลักสูตร คือ คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต และระดับปริญญาตรี จำนวน 3 หลักสูตร มีสาขาวิชาทั้งหมดจำนวน 6 สาขาวิชา ดังนี้

1. หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต ได้แก่
 - 1.1 สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
 - 1.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
 - 1.3 สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร
 - 1.4 สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์
2. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น
3. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ

วิสัยทัศน์ (VISION)

คณะต้นแบบที่ผลิตบัณฑิตมืออาชีพเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์

พันธกิจ (MISSION)

1. จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สามารถสร้างบัณฑิตพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เพื่อถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้แก่ภาคการผลิต ภาคบริการ และชุมชน
3. ให้บริการวิชาการแก่สังคม เพื่อการสร้างอาชีพอิสระ และการพัฒนาอาชีพโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสืบสานวัฒนธรรม

เป้าหมายหลัก พ.ศ. 2553-2556

1. พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. เป็นบ้านของคนดี คนเก่ง ที่มีความเป็นมืออาชีพ

3. เป็นแหล่งถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเฉพาะทางสู่สาธารณะและชุมชน
4. ศูนย์กลางอนุรักษ์ ทำนุบำรุงและสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย
5. สร้างผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และตอบสนองความต้องการของผู้ใช้

ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์และตัวชี้วัดหลัก คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : จัดการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ

เป้าหมายหลักที่ 1 : พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ 1.1 : บูรณาการหลักสูตรแบบองค์รวม

กลวิธี / มาตรการ

1. พัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. เปิดโอกาสให้สถานประกอบการ / หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษาของคณะ
3. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
4. สร้างหลักสูตรนานาชาติเพื่อก้าวไปสู่ความเป็นสากล
จัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายหลักที่ 5 : สร้างผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์และตอบสนองความต้องการของผู้ใช้

ยุทธศาสตร์ 5.1 : พัฒนางานวิจัย / นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์เชิงบูรณาการเพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์

กลวิธี / มาตรการ

1. สร้างต้นกล้านักวิจัยและพัฒนาศักยภาพนักวิจัยมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง
2. เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของภาครัฐและเอกชนร่วมทำวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
3. พัฒนาผลงานวิจัยที่มีคุณภาพหรือดีเด่นไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ / การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ / การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ
4. สนับสนุนการพัฒนางานวิจัยต่อยอดเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่ก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ในระดับประเทศ / นานาชาติ
5. ผลักดันการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารทางวิชาการและการนำเสนอ

ผลงานวิจัยใน การประชุมวิชาการระดับประเทศและนานาชาติ

6. เร่งผลักดันการจดสิทธิบัตรเพื่อความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของผลงานวิจัยให้เพิ่มขึ้น

ผลผลิตตามแผนงบประมาณที่สอดคล้อง

1. ผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ผลงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้

5. สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย

สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย นับได้ว่าเป็นสาขาวิชาที่เก่าแก่และเป็นจุดเริ่มต้นของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร โดยเริ่มจากช่างทอผ้าโรงเรียนช่างทอวัดสามพระยา มาเป็นช่างเย็บผ้าโรงเรียนการช่างสตรีโชติเวช ต่อมาปรับเปลี่ยนเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามลำดับ ดังในบทความ “กว่าจะมาเป็น... วิทยาเขตโชติเวช” มีประวัติการดำเนินงาน โดยสรุป ดังนี้

- พ.ศ. 2517 เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- พ.ศ. 2537 เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย- ออกแบบแฟชั่น วิทยาลัยที่วิทยาเขตโชติเวช ในปีที่ 1 และ 2 ส่วนปีที่ 3 และ 4 เรียนที่ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คลองหก (มทร.ธัญบุรี ในปัจจุบัน)
- พ.ศ. 2542 เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย- ออกแบบแฟชั่น โดยเรียนที่วิทยาเขตโชติเวช ตลอดหลักสูตร
- พ.ศ. 2546 เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย และระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- พ.ศ. 2550 ปรับปรุงหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต วิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2543) เป็นหลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2550)
- ยกเลิกการรับนักศึกษาใน หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต (2 ปีต่อเนื่อง) วิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2543)
 - เปิดหลักสูตรใหม่ 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น (หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2550)
- สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย ตั้งอยู่ ณ อาคาร 5 ชั้น 3,4 และ5 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ในอดีตคือ-อุปกรณ์การเรียนการสอนใช้กระดานดำ เขียนด้วยชอล์ก จักรถีบด้วยเท้า แต่ปัจจุบันได้มีการปรับปรุงห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่างๆ ให้มีความทันสมัยและได้มาตรฐานการศึกษา โดยปรับเป็นห้องเรียนที่มีแอร์คอนดิชั่นทุกห้อง และนำอุปกรณ์ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย ไม่ว่าจะเป็น จักเย็บผ้าคอมพิวเตอร์ การเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ นำเสนอด้วยบทเรียน Power point และใช้ กระดานไวท์บอร์ดแทนกระดานดำ

ปัจจุบันสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ใช้เวลาในการศึกษา 4 ปี จัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะด้านการออกแบบแฟชั่นเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย มีความมั่นใจในการคิดและสร้างสรรค์ผลงานในด้านการออกแบบ การทำแบบตัด การตัดเย็บ และการประยุกต์ดัดแปลงเสื้อผ้า เพื่อเป็นบัณฑิตที่มีความพร้อมที่จะก้าวสู่การเป็นผู้นำด้าน แฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย สามารถประกอบอาชีพได้ทั้งในสถานประกอบการของภาครัฐและ เอกชน อาทิเช่น รับราชการ ดีไซน์เนอร์ ช่างแพทเทิร์น Designer Pattern Stylist Detail Q.C. Costume Columnist Graphic Design ประกอบธุรกิจส่วนตัว หัวหน้างานด้านต่างๆในระบบอุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

วิสัยทัศน์ สาขาแห่งองค์ความรู้ชั้นนำ ด้านการออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย
ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะทาง สู่โลกอาชีพ

ปรัชญา ดีไซน์เยี่ยม แพทเทิร์นเด่น เน้นคุณภาพบัณฑิต

ปณิธาน มุ่งพัฒนาบัณฑิต ให้เป็นนักปฏิบัติด้านการออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกายที่มีคุณภาพ
ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน

สาขาวิชาฯ มีการประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เน้นการเรียน การสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการพัฒนาอาจารย์โดยการส่งอาจารย์เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ เฉพาะทางด้าน การออกแบบ การสร้างแบบตัดและการตัดเย็บ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาดูงานนอกสถานที่ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาสาขาวิชาฯ สู่สากล

5.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ด้านทฤษฎี และมีทักษะในการปฏิบัติงานด้านการออกแบบแฟชั่น และการตัดเย็บเสื้อผ้าอย่างเป็นระบบ สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติงานเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่มี คุณภาพ และเพิ่มพูนผลผลิตทางด้านแฟชั่นเสื้อผ้าให้เพียงพอกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกใน อนาคต

2. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถในการบูรณาการวิชาต่างๆ อย่างเป็นองค์รวม มีแนวคิดอย่างเป็นระบบในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ให้ก้าวหน้า สามารถนำความรู้ทักษะ และความ เชี่ยวชาญไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการด้านแฟชั่นและการตัดเย็บเสื้อผ้าได้

3. เพื่อผลิตบัณฑิตมีความสามารถในการใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ให้เจริญก้าวหน้าสามารถติดต่อสื่อสารอย่างเข้าใจในโลกเทคโนโลยีที่ทันสมัย

4. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ตระหนักใน จรรยาบรรณวิชาชีพ รับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม และสร้างไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

5.2. หลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	136	หน่วยกิต
โครงสร้างหลักสูตร		
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	32	หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย	3	หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ	12	หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	9	หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	6	หน่วยกิต
1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ	2	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	98	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาแกน	19	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาชีพบังคับ	64	หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาชีพเลือก	15	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	6	หน่วยกิต

รายวิชา

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 32 หน่วยกิต

1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย 3 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้		
01-001-101	การใช้ภาษาไทย Thai Usage	3(3-0-6)
01-001-103	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร Thai Language for Communication	3(3-0-6)
1.2 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ 12 หน่วยกิต ได้แก่		
01-002-101	ภาษาอังกฤษ 1 English 1	3(3-0-6)

01-002-102	ภาษาอังกฤษ 2 English 2	3(3-0-6)
และให้เลือกศึกษา 2 รายวิชา จากรายวิชาต่อไปนี้		
01-002-205	ภาษาอังกฤษเทคนิค Technical English	3(3-0-6)
01-002-206	ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพ English for Career	3(3-0-6)

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 9 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

1.3.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

01-003-103	ระเบียบวิธีวิจัย Research Methodology	3(3-0-6)
01-003-108	ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง Sufficiency Economic Philosophy	3(3-0-6)

1.3.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

01-004-108	การพัฒนามนุษย์ Personality Development	3(3-0-6)
------------	---	----------

1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

1.4.1 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

02-001-103	สถิติเบื้องต้น Introduction to Statistics	3(3-0-6)
------------	--	----------

1.4.2 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

02-002-101	วิทยาศาสตร์ในชีวิตประจำวัน Science in Daily Life	3(3-0-6)
------------	---	----------

1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ 2 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

1.5.1 กลุ่มวิชาพลศึกษา ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

01-005-116	ลีลาศ Social Dance	1(0-2-1)
------------	-----------------------	----------

1.5.2 กลุ่มวิชานันทนาการ

01-006-101	นันทนาการ Recreation	1(0-2-1)
------------	-------------------------	----------

หมวดวิชาเฉพาะ 98 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาแกน 19 หน่วยกิต ได้แก่

02-411-101	หลักเคมี Principles of Chemistry	3(3-0-6)
02-411-102	ปฏิบัติการหลักเคมี Principles of Chemistry Laboratory	1(0-2-1)
07-111-101	สิ่งทอและการตัดเย็บ Textiles and Clothing Constructio	3(2-2-5)
07-311-101	หลักการประกอบอาหารและโภชนาการ Principle of Food and Nutrition	3(2-2-5)
07-611-101	หลักการทางศิลปะ Principles of Arts	3(2-2-5)
07-611-102	หลักการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ Principles of Home Economics Profession	3(3-0-6)
07-611-103	คอมพิวเตอร์เพื่องานคหกรรมศาสตร์ Computers for Home Economics	3(2-2-5)

กลุ่มวิชาชีพบังคับ 64 หน่วยกิต ได้แก่

07-112-101	วิวัฒนาการการแต่งกาย Evolution of Costume	3(3-0-6)
07-112-102	เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 1 Clothing Construction Techniques 1	3(1-4-4)
07-112-103	การวาดภาพสำหรับนักออกแบบแฟชั่น Sketching for Fashion Design	3(1-4-4)
07-112-104	การออกแบบและทำแบบตัด 1 Flat Pattern Design and Pattern Making 1	3(1-4-4)
07-112-205	เทคนิคการตัดเย็บเสื้อ 2 Clothing Construction Techniques 2	3(1-4-4)
07-112-206	การออกแบบและทำแบบตัด 2 Flat Pattern Design and Pattern Making 2	3(1-4-4)
07-112-207	การวิเคราะห์โครงสร้างผ้า Fabric Structure Analysis	3(2-2-5)

07-112-208	การทดสอบและวิเคราะห์สิ่งทอ Textiles Testing and Analysis	3(2-2-5)
07-112-209	การย้อมสีสิ่งทอ Textiles Dyeing	3(1-4-4)
07-112-310	การตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี Woman's Wear	3(1-4-4)
07-112-311	การออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าสำหรับเด็ก Design and Construction for Children's Wear	3(1-4-4)
07-112-312	เทคโนโลยีการผลิตเสื้อผ้าระบบอุตสาหกรรม Technology in Garment Industry System	3(2-2-5)
07-112-313	การทำแบบตัดและตัดเย็บเสื้อบนหุ่น Pattern Making and Draping	3(1-4-4)
07-112-314	การสร้างสร้งงานแฟชั่น 1 Fashion Creation 1	3(1-4-4)
07-112-315	ศิลปะการตกแต่งเสื้อ Art of Clothing Decoration	3(1-4-4)
07-112-416	เทคโนโลยีการออกแบบเสื้อผ้าด้วยคอมพิวเตอร์ Technology in Computerized Apparel Design	3(1-4-4)
07-112-417	ธุรกิจสินค้าเครื่องนุ่งห่ม Garment Business	3(3-0-6)
07-112-418	โครงการพิเศษด้านออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย Special Project in Fashion Clothing & Textile Design	3(3-0-6)
07-112-419	สัมมนาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย Seminar in Fashion Clothing & Textile Design	3(2-2-5)
07-113-420	เทคนิคการตัดเย็บเสื้อแบบเทลอร์ Tailoring Techniques	3(1-4-4)
02-412-227	เคมีประยุกต์ 1 Applied Chemistry 1	3(3-0-6)
02-412-228	ปฏิบัติการเคมีประยุกต์ 1 Applied Chemistry Laboratory 1	1(0-2-1)

กลุ่มวิชาชีพเลือก 15 หน่วยกิต ให้เลือกศึกษาจากรายวิชาต่อไปนี้

กลุ่มวิชาฝึกงานและประสบการณ์ให้เลือกศึกษาอย่างน้อย 1 รายวิชาจากรายวิชาต่อไปนี้

07-113-422 การฝึกงานออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกายสหกิจศึกษา 6(0-40-0)

Practicum in Fashion Clothing & Textiles Design Cooperative Study

07-113-423 การฝึกงานออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย 3(0-40-0)

Practicum in Fashion Clothing and Textiles Design Career

- หมายเหตุ**
1. วิชาการฝึกงานด้านออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกายสหกิจศึกษา 6(0-40-0) ใช้เวลาในการฝึกและปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 1 ภาคการศึกษาปกติ
 2. วิชาการฝึกงานด้านออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย 3(0-40-0) ใช้เวลาในการฝึกและปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง

กลุ่มวิชาเลือกทั่วไป ให้เลือกศึกษาจากแขนงวิชาต่อไปนี้ โดยเมื่อนับรวมกับวิชาฝึกงานและประสบการณ์ต้อง เท่ากับ 15 หน่วยกิต

ก) แขนงวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย

07-113-201	การวิเคราะห์วัสดุตกแต่งเสื้อผ้า Decorative Material Analysis	3(2-2-5)
07-113-202	การออกแบบและวิเคราะห์ผ้าทอ Woven Fabric Design and Analysis	3(2-2-5)
07-113-203	การออกแบบและพิมพ์สิ่งทอ Textiles Pattern Design and Printing	3(1-4-4)
07-113-204	เคหะสิ่งทอ Household Textiles and Application	3(3-0-6)
07-113-205	การประมาณการต้นทุนเสื้อผ้า Cost Estimation for Garment	3(3-0-6)
07-113-206	ศิลปะการแต่งกาย Grooming	3(2-2-5)
07-113-207	การสร้างแบบตัดด้วยคอมพิวเตอร์ Computerized Pattern Making	3(2-2-5)
07-113-310	การออกแบบและการทำผ้าบาติก Batik Pattern Design and Application	3(1-4-4)
07-113-311	ศิลปะการทำเสื้อบนหุ่น Art of Fashion Draping	3(1-4-4)

07-113-312	การทำแบบตัดและตัดเย็บเสื้อผ้าตัวอย่าง Pattern and Sample Making	3(2-2-5)
07-113-419	การตัดเย็บเสื้อผ้าเพื่อการค้า Commercial Clothing	3(1-4-4)
07-113-420	การตัดเย็บชุดไทยพระราชานิยม Royal Thai Dressing Techniques	3(1-4-4)
07-113-421	เทคนิคการตัดเย็บชุดวิวาห์ราตรี Evening & Wedding Dress Construction Techniques	3(1-4-4)

ข) แขนงวิชาออกแบบแฟชั่น

07-113-208	การใช้สีในการออกแบบเครื่องแต่งกาย Color Practices in Apparel Design	3(2-2-5)
07-113-209	การออกแบบเสื้อผ้าถัก Knitted Wear Design	3(1-4-4)
07-113-313	การออกแบบเสื้อผ้าสตรี Woman's Wear Design	3(1-4-4)
07-113-314	การออกแบบชุดนอนและชุดชั้นใน Sleep Wear and Lingeries Design	3(1-4-4)
07-113-315	การออกแบบเสื้อผ้าบุรุษ Men's Wear Design	3(1-4-4)
07-113-316	การออกแบบชุดกีฬา Active Sports Wear Design	3(1-4-4)
07-113-317	การออกแบบเครื่องประกอบการแต่งกาย Accessories Design	3(1-4-4)
07-113-318	การวางแผนและวิเคราะห์แฟชั่น Fashion Planning & Analysis	3(3-0-6)
07-113-424	การสร้างสร้งงานแฟชั่น 2 Fashion Creation 2	3(1-4-4)
07-113-425	เทคโนโลยีการวาดภาพสำหรับนักออกแบบแฟชั่น Sketching for Fashion Professional	3(1-4-4)
07-211-102	คอมพิวเตอร์กราฟิกเพื่องานแฟชั่น Computer Graphic for Fashion	3(1-4-4)

07-212-101	วิวัฒนาการแฟชั่น Evolution of Fashion	3(3-0-6)
07-212-306	การจัดการสินค้าแฟชั่น Fashion Merchandising	3(3-0-6)

หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

ให้เลือกรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริวรรณ (2547) ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่มีผลต่อการจ้างงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระดับความพึงพอใจของนายจ้าง/ผู้ประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานประกอบการของนายจ้าง ผลการศึกษาพบว่า นายจ้าง/ผู้ประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.85) องค์ประกอบหลักที่นายจ้างมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย = 3.96) อันดับที่สอง คือด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ นายจ้างมีความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.95) และอันดับที่ 3 คือด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ/วิชาชีพ นายจ้างมีความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.69) สำหรับองค์ประกอบย่อยที่นายจ้างมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณมากที่สุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบต่องานที่ทำและอุทิศเวลา ความขยันหมั่นเพียรและกระตือรือร้นในการทำงาน การปฏิบัติงานตามกฎระเบียบของหน่วยงาน สำหรับองค์ประกอบย่อยที่นายจ้างมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณน้อยที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ (ทั้งภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ) ความสามารถในการวางแผนการทำงาน ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการทำงานเป็นทีม สรุปภาพรวมที่ได้จากการวิจัยนี้พบว่า นายจ้าง/ผู้ประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิต ได้สะท้อนภาพลักษณ์ คุณลักษณะสำคัญของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณมีความสอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ ในการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยทักษิณที่กำหนดไว้ว่า บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณเป็นผู้รอบรู้ สู้งาน และมีประสบการณ์เชิงปฏิบัติ ผลสำเร็จของการหล่อหลอมดังกล่าวเกิดจากการจัดโปรแกรมการศึกษา การจัดรายวิชาศึกษาทั่วไป การพัฒนากิจการนิสิต บุคลากรของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบกันเป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาและวัฒนธรรมอันสมบูรณ์ โดยข้อมูลระดับความพึงพอใจของนายจ้าง แสดงถึงแนวโน้มที่บัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณจะได้รับ โอกาสต้องการขยายสัญญาจ้างสูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์ $(r) = 0.78$ หรือ $r^2 = 0.62$

รุ่งรัตน์ (2553) ได้ศึกษาความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยงานที่มีต่อคุณลักษณะของบัณฑิตสาขา การหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คุณลักษณะที่บัณฑิตมีค่อนข้างน้อยกว่า ประการอื่น ๆ เช่นความรู้เรื่องกฎหมายการพิมพ์และเทคโนโลยีการพิมพ์ ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การทำวิจัย การใช้คอมพิวเตอร์ ความยืดหยุ่นในการ ปฏิบัติงาน ความมั่นคงทางอารมณ์ ความละเอียดรอบคอบ และความคิดริเริ่มในงาน เป็นต้น ความ คิดเห็นของหัวหน้าหน่วยงานประเภทหนังสือพิมพ์ กับประเภทนิตยสารที่มีต่อคุณลักษณะปัจจุบันของ บัณฑิตสาขาการหนังสือพิมพ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คุณลักษณะของบัณฑิต สาขาการหนังสือพิมพ์ ที่หัวหน้าหน่วยงานต้องการ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และมีบางประการที่ ต้องการในระดับมากที่สุด เช่น ความรู้เรื่องสถานการณ์ปัจจุบันความสามารถในการจับประเด็นข่าวหรือ เหตุการณ์ที่น่าสนใจ การสื่อข่าวและการเขียนข่าว การใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องแม่นยำ เป็นต้น

มาลินี และरणารถ (2546) ได้ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตพยาบาลที่พึงประสงค์ : กรณีศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวง. สถาบันพระบรม ราชชนก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี ตามความต้องการของสังคมและความเป็นจริง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็น ผู้ปกครอง เจ้าของทุน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตบัณฑิตพยาบาล และประชาชน ผู้รับบริการ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบ สอบถามเกี่ยวกับ คุณลักษณะของพยาบาลตามความ คิดเห็น 9 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านวิชาการ ด้าน การบริหาร ด้านภาวะผู้นำ ด้านทักษะเกี่ยวกับมนุษย์และมวลชน ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านอนามัย สิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยสร้างคำถามขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและจากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจน พิจารณาแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบ เพื่อให้สอดคล้องตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และทดลองใช้แบบสอบถามได้ค่า ความเชื่อมั่น = 0.96 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วน ของข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทุก กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ในลำดับแรกคือ ความสามารถด้าน การปฏิบัติการพยาบาล นอกจากนี้ทักษะที่สำคัญที่ประชาชนต้องการในด้านการปฏิบัติการพยาบาล คือ การเป็นกันเองกับผู้ใช้บริการ และเคารพถึงสิทธิเสรีภาพของผู้ป่วย ด้านบุคลิกภาพนั้น ต้องการให้บัณฑิต พยาบาลมีคุณลักษณะด้านตรงต่อเวลาเป็นลำดับแรก รองลงมาคือมีสุขภาพด้านร่างกายและจิตใจแข็งแรง สมบูรณ์ สำหรับข้อเสนอแนะ ในฐานะที่ปฏิบัติงานในสถาบันจัดการศึกษาพยาบาลที่ให้ความสำคัญกับ คุณลักษณะทางวิชาชีพมากอยู่แล้ว ก็คงจะต้องเน้นคุณลักษณะด้านทักษะเกี่ยวกับมนุษย์และมวลชน ด้าน การใช้เทคโนโลยี และด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตนเองของพยาบาลและพัฒนา วิชาชีพต่อไปในอนาคต

อุษณีย์ และคณะ (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ในปีการศึกษา พ.ศ. 2547-2549 โดยศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปีพ.ศ. 2547-2549 จำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยการปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อสมรรถนะของบัณฑิตที่สร้างขึ้น โดยคณะทำงานของส่วนพัฒนาการศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ที่ปฏิบัติในหน่วยงานของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์เทียบเท่าปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์เทียบเท่าปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยรวมแตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โรจน์รวี (2552) ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในทรรศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ด้านการเรียนรู้ ความมีคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัยในตัวเอง และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนตามทรรศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2551 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 297 คน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในด้านการเรียนรู้ ความมีคุณธรรมจริยธรรม ความมีวินัยในตัวเอง และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนมีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับสูง คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณารายด้านในภาพรวมพบว่า ด้านการเรียนรู้ นักศึกษามีความรู้ด้านปฏิบัติอยู่ในระดับสูง คือ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้เข้ากับสภาพปัญหาและประสบการณ์ในชีวิตจริง และสามารถถ่ายโอนความรู้ที่ได้รู้ไปสู่ผู้อื่นได้ ด้านความมีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามัคคีมีน้ำใจอยู่ในระดับสูง คือมีความจริงใจและเป็นกันเองกับทุกๆ คน ช่วยเหลือเพื่อน ๆ ไม่ดูค้าย เห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และร่วมมือกับเพื่อน ๆ เพื่อให้งานสำเร็จร่วมกัน ด้านความมีวินัยในตัวเอง นักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบวินัยอยู่ในระดับสูง คือ เคารพสิทธิของผู้อื่นด้วยความเต็มใจ รักษาความสามัคคีในหมู่คณะ เคารพกฎกติกาของสังคม เคารพและปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยของมหาวิทยาลัย

ด้านลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีความสามารถด้านอดได้รอได้ในระดับสูง คือ ไม่ทำกิจกรรมใดที่ล่วงเกินหรือขัดต่อศีลธรรม มีความอดทนรู้จักอดได้รอได้ รู้จักห้ามใจตนเองหากการรอคอยนั้นจะทำให้เกิดผลดี แล้วยกน่ายินดีจะรอโดยไม่กระวนกระวายใจ และการเลือกซื้อของจะใช้วิจารณญาณ กลั่นกรอง และรู้จักห้ามใจถ้าของสิ่งนั้นเกินความจำเป็น

ภูซงค์ (2553) ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดลพบุรี ตามความคิดเห็นของสถานประกอบการ พบว่า คุณลักษณะที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ และด้านบุคลิกภาพ